

Vlastní výzkum v obci Liptákov

Jára Cimrman

SVĚDECTVÍ LIPTÁKOVSKÉ KRONIKY

Dr. Zdeněk Svěrák:

Obsahem mého referátu je to, nač všichni asi netrpělivě čekáte: vlastní výzkum

v obci Liptákov. Kolega Vondruška vás zatím dosti zevrubně informoval o tom, že jsme

se do Liptákova dopravili auty a že jsme po cestě brali benzín.

Já vás teď konečně

seznámím s tím, co jsme na místě našli.

Tak úvodem bych chtěl říci, že nejdůležitější objevy jsem učinil já. Je vůbec s

podivem, jak živelně a nevědecky se dosud v Liptákově pracovalo. Bouraly se zdi,

trhala se prkna z podlahy, na problémy, na které se mělo jít intelektem, šlo se motykou. Pravda, v některých případech se použílo i modernějších vědeckých metod.

Tak zrovna doc. Vozáb řešil například otázku, kdy vlastně Cimrman do Liptákova

přišel, měřením rozpadu radioaktivního uhlíku v organické nečistotě na podrážkách

Cimrmanových bot. Zjistil, že – pokud Cimrman vůbec v těchto botách do Liptákova přišel – se tak stalo na podzim roku 1906 plus minus 200 let. Nevím, jak vy,

ale já bych do takového výzkumu peníze neinvestoval.

Zajímavé je, že se nikdo nepodíval prostě do místní kroniky, je stli tam není náhodou o Cimrmanově příchodu záznam. Naštěstí se později našel člověk, kterého

to napadlo. A byl to shodou okolností člověk, který platil v našem kolektivu za outsidera a kterému byly svěřovány většinou jen pomocné, dalo by se říci kopáčské práce. Nuže, a tento člověk strávil nad stránkami místní kroniky řadu hodin a tam jsem na straně 235 našel tento zápis z roku 1902:

„Zima byla letos tuhá, léto horké, ale nikoli suché. Stav dobytka oproti minulému roku nezměněn. Méně krav, zato více volů. Také sviní je letos dost. To vše díky dobrému plemennému chovu. Zasluhou sedláků Vzpuřného, Lieslera a Pudila má

naše obec tři nejlepší kance v okrese. Starostou se stal opět s tatkář pan Fulín Josef.

Jinak se toho roku nic zvláštního nepříhodilo. Zemřela Vávrová Anežka, podruhně

z č.p.19, a manželům Henleinovým se narodil syn Konrád. Do obce přibyl z Vídně

Cimrman Jaroslav. Ubytoval se v č.p.12 u J. Lešnera a pobude prý jen krátce, neb jest světoběžníkem.“

Aniž bych se chtěl srovnávat s radioaktivním uhlíkem, myslím, že jsem Cimrmanův příchod do Liptákova stanovil přece jen přesně

ji. Hledaným datem je tedy
rok 1902.

Jméno Cimrman se však v Liptákovské kronice objevuje i na dalších stránkách.

Cituji zápis z roku 1904:

„Proti původnímu slibu, že je světoběžníkem a že pobude jen krátce, přečkal u

nás Vídeňák další zimu. Vysedává v hospodě, a nemá peněz, láká z hospodského

pivo za různé služby. Zametá lokál, topí v kamnech, pere mucholapky a po zavírací

době rozváží na saních opilce. Když sníh slezl, vymyslel opět jiný způsob, jak se

bez peněz napít. Uzavřel s důvěřivým hostinským dohodu, že mu za napití vyzdobí

stěny všelijakými říkánkami. A tak je nyní náš druhdy útulný hostinec pro smích

všem přesporním. Naštěstí bude se lokál na léto malovat, a tak to snad vápno překryje.“

To byla zpráva, která určila směr dalšího pátrání. Tady už však předám slovo

našemu odborníku doc. Weiglovi, který byl pověřen vedením restauračních prací v

restauraci U Sirotků.